Raad van State

200708306/1.
Datum uitspraak: 28 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/11221 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 26 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 oktober 2007, verzonden op 31 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

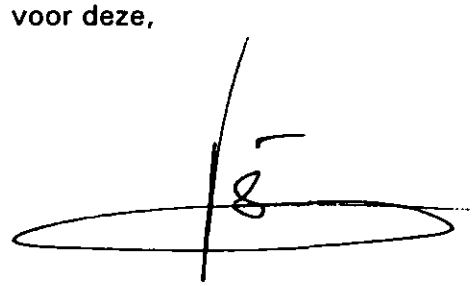
w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2008

154-561.
Verzonden: 28 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/11221

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 26 oktober 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Sierraleoonse,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. P.T. van Alkemade,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. L.M.A. Hansen.

Procesverloop
In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 14 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 14 september 2007, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen
1. Aan de orde is de vraag of de weigering om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen in rechte stand kan houden.

2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van deze vraag uit van het volgende.
Eiser is op 4 september 2002 op basis van zijn (gestelde) Sierraleoonse herkomst in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, op grond van artikel 29, eerst lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, met ingang van 14 januari 2002 en geldig tot

14 januari 2005. Op 15 november 2004 heeft eiser de onderhavige aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000.

3. In het bestreden besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser ten aanzien van zijn nationaliteit, identiteit en herkomst onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl bij bekendheid met die gegevens niet de eerder aan hem verleende verblijfsvergunning was verleend. Dit standpunt is gebaseerd op het rapport taalanalyse van 22 augustus 2006 waarin door de taalanalist wordt geconcludeerd dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone. Gelet hierop heeft verweerder de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, afgewezen.

4. Eiser heeft in beroep allereerst aangevoerd dat er in eerste instantie, toen eiser zijn asielaanvraag indiende, al vele mogelijkheden waren om de door eiser verstrekte informatie te controleren op waarheid. Volgens eiser was er toen helemaal geen twijfel over de door eiser gestelde nationaliteit en identiteit en is onvoldoende aangegeven waarom er een taalanalyse is uitgevoerd en waarom niet eerder een vergunning is geweigerd. Eiser meent bovendien dat verweerder ten onrechte stelt dat er nieuwe informatie is met betrekking tot de talen die in Sierra Leone worden gesproken. De informatie in de ambtsberichten van september 2001, juli 2002 en juni 2006 is nagenoeg gelijk, zodat er geen sprake kon zijn van een reden tot nader onderzoek. Naar de mening van eiser is het in strijd met het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel dat alsnog aan eiser wordt tegengeworpen dat hij liegt over zijn nationaliteit. De informatie dat eiser niet uit Sierra Leone zou komen is resultaat van een onrechtmatig onderzoek en mag derhalve geen rol spelen in de besluitvorming, aldus eiser. Voorts meent eiser dat de bewijslast thans geheel bij verweerder ligt en onomstotelijk dient te worden bewezen dat door eiser onjuiste gegevens zijn verstrekt. Eiser heeft kritiek op het rapport taalanalyse nu daarin volstrekt ongemotiveerd wordt gesteld dat eiser niet in staat is om concrete en gedetailleerde informatie te geven over zijn beweerde herkomstomgeving. Ook is niet aangegeven om welke informatie het gaat, welke informatie onjuist zou zijn en welke informatie wel juist was en hoe die zich tot elkaar verhouden. Eiser heeft zijn bedenkingen bij de deskundigheid van de taalanalist, de wijze waarop de taalanalyse is uitgevoerd en de inhoud van het rapport taalanalyse. Eiser heeft zich bij het gehoor ten behoeve van de taalanalyse gericht naar de taal die de tolk spreekt en dat is niet de Krio-taal. Daarnaast is de wijze waarop eiser Fula spreekt ten onrechte nimmer aanleiding geweest tot nader onderzoek. Uit algemene bronnen is bekend dat het Fula dat in Sierra Leone wordt gesproken bepaalde kenmerken heeft, hetgeen nader onderzocht had kunnen worden door verweerder. Eiser heeft geen contra-expertise kunnen laten uitvoeren omdat hij daarvoor niet de financiële middelen heeft. Bovendien is het zinloos om een contra-expertise te laten verrichten als het gaat om de vraag of eiser Krio spreekt, nu het gehoor ten behoeve van de taalanalyse is afgenomen met een tolk die geen Krio spreekt. Ten slotte heeft eiser betoogd dat verweerder – buiten de invloedsfeer van eiser – 2½ jaar heeft gedaan over de afhandeling van de aanvraag, hetgeen dermate lang is dat afwijzing van de aanvraag volstrekt onredelijk is geworden en in strijd met het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel.
Ter zitting heeft eiser de rechtbank nog verzocht om een onafhankelijke (getuige-) deskundige te benoemen voor het uitvoeren van een taalonderzoek.

5. Ingevolge artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

6. Eisers stelling dat verweerder in strijd met het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel heeft gehandeld door, na eerder een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 te hebben verleend, bij de onderhavige aanvraag alsnog aan eiser tegen te werpen dat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt over zijn nationaliteit, faalt. De Vw 2000 geeft immers – zoals hierboven reeds uiteengezet – de mogelijkheid om de aanvraag om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd asiel af te wijzen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid. Concrete toezeggingen door verweerder dat zulks in het geval van eiser niet zou gebeuren zijn niet gedaan. Aan de omstandigheid dat er ten tijde van de beoordeling van de oorspronkelijke aanvraag geen twijfel bestond over de door eiser gestelde nationaliteit en identiteit, kon eiser niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen dat een door hem gedane onjuiste opgave hem niet meer kan worden tegengeworpen. Dat eiser in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, op grond van artikel 29, eerst lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, rechtvaardigt zodanig vertrouwen evenmin.

7. De stelling van eiser dat verweerder onvoldoende heeft aangegeven waarom er een taalanalyse is uitgevoerd en waarom niet eerder een vergunning is geweigerd, faalt evenzeer. Nu eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd heeft ingediend, was er voor verweerder een nieuw toetsmoment ontstaan om te onderzoeken of eiser aan de voorwaarden voor verlening van die verblijfsvergunning voldeed. Verweerder was dan ook niet gehouden om in het bestreden besluit te motiveren wat de aanleiding vormde de taalanalyse te laten uitvoeren. In dit verband wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 12 september 2007 (LJN: BB3791).

8. Evenmin wordt eiser gevolgd in zijn stelling dat verweerder onomstotelijk moet aantonen dat de aan hem verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd destijds is verleend op basis van onjuiste gegevens. Vaste jurisprudentie van de Afdeling is dat, indien sprake is van intrekking van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, het op de weg van verweerder ligt om aannemelijk te maken dat zich de daarin vermelde intrekkingsgrond voordoet. Als door verweerder aan deze bewijslast is voldaan, is het aan eiser om het geleverde bewijs te weerleggen. Naar het oordeel van de rechtbank is deze bewijslastverdeling ook van toepassing indien – zoals in casu – sprake is van een afwijzing van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Voor dit oordeel vindt de rechtbank eveneens steun in de reeds eerder vermelde uitspraak van de Afdeling van 12 september 2007 (LJN: BB3791).

9. Blijkens het bestreden besluit is bij verweerder, tijdens de beoordeling van eisers aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, (ernstige) twijfel gerezen ten aanzien van eisers identiteit, nationaliteit en herkomst. Gelet op deze twijfel heeft verweerder eiser een taalanalyse aangeboden, waarvan eiser gebruik heeft

gemaakt. In het rapport van de door BLT uitgevoerde taalanalyse van 22 augustus 2006 wordt geconcludeerd dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone. Op basis hiervan heeft verweerder zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl bij bekendheid met die gegevens eiser geen verblijfsvergunning zou zijn verleend. Hetgeen eiser in de zienswijze heeft aangevoerd geeft verweerder geen aanleiding zijn standpunt te herzien. Hierbij heeft verweerder, aangaande eisers stelling dat het vreemd is van eiser te verwachten dat hij Krio zou gaan spreken tegen de Fula sprekende tolk, opgemerkt dat deze stelling niet wordt gevolgd, aangezien eiser tijdens de taalanalyse in de gelegenheid is gesteld te spreken in alle talen die hij beheerst, welke talen vervolgens door een deskundige worden geanalyseerd. Het doet derhalve niet ter zake dat de tolk het Krio niet beheerst, aldus verweerder. Ten aanzien van de stelling dat eiser zich heeft gericht naar de taal die de tolk sprak heeft verweerder overwogen dat niet valt in te zien dat eiser zich in zijn taalgebruik dermate schikt naar het taalgebruik van de tolk dat hij niet (meer) ter herleiden zou zijn tot zijn gestelde land van herkomst Siera Leone.

10. De rechtbank ziet, gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraken van 2 februari 2006, LJN: AV2137 en 28 december 2005, LJN: AU9614), geen ruimte om in casu zelf een onafhankelijk deskundige te benoemen voor het uitvoeren van een taalonderzoek. De omstandigheid dat het in casu – anders dan in voornoemde uitspraken van de Afdeling – gaat om een aanvraag om een verblijfsvergunning voor asiel voor onbepaalde tijd, leidt niet tot een ander oordeel.

11. Onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de Afdeling, waaronder de uitspraak van 9 mei 2006 (LJN: AX2471), is uitgangspunt dat een taalanalyse zoals de onderhavige tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een terzake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole, zodat verweerder uit mag gaan van hun deskundigheid. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, waaronder de uitspraak van 5 april 2007 (LJN: BA 3398) kan een vreemdeling de conclusies van de taalanalyse inzake zijn herkomst weerleggen door het laten verrichten van een contra-expertise. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, desgewenst door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse niet teweegbrengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan.

12. Gelet op bovenaangehaalde vaste jurisprudentie kan eisers kritiek op de deskundigheid van de taalanalist niet slagen. Eiser heeft, hoewel daartoe in de gelegenheid gesteld, geen contra-expertise laten uitvoeren. De onmogelijkheid voor eiser om de kosten van een contra-expertise te dragen dient blijkens de uitspraak van de Afdeling van 1 februari 2006 (LJN: AV1631) voor rekening en risico van de vreemdeling te blijven. Hetgeen eiser heeft aangevoerd ten aanzien van de inhoud en motivering van het rapport taalanalyse, alsmede ten aanzien van de wijze waarop de taalanalyse is uitgevoerd, komt neer op het plaatsen van kritische kanttekeningen die niet teweeg brengen dat verweerder niet mocht uitgaan van de juistheid van de taalanalyse. Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling, met name zij genoemd de uitspraak van 30 maart 2006 (LJN: AW3563), kan de rechtbank geen eigen conclusies uit de taalanalyse trekken, indien geen contra-expertise is verricht. Verweerder

mocht derhalve uitgaan van de juistheid van het rapport taalanalyse en de bevindingen van de taalanalyse aan het bestreden besluit ten grondslag leggen.

13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder met de taalanalyse voldoende aannemelijk gemaakt dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt omtrent zijn nationaliteit, herkomst en identiteit, terwijl bij bekendheid met die gegevens aan hem geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 zou zijn verleend. Ook zou de oorspronkelijke aanvraag – gezien deze nieuwe gegevens – zijn afgewezen, nu dan geen aanleiding was geweest eiser op basis van één van de andere verleningsgronden van artikel 29 van de Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Immers, nu uit het rapport taalanalyse blijkt dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone, kan door verweerder geen enkel geloof worden gehecht aan de gestelde nationaliteit, herkomst en identiteit van eiser, noch aan de problemen die hij in zijn gestelde land van herkomst stelt te hebben ondervonden.

14. Ten slotte overweegt de rechtbank dat eiser aan het tijdsverloop tussen de aanvraag en het bestreden besluit niet het gerechtvaardigd vertrouwen kan ontlenen dat een door hem gedane onjuiste opgave hem niet meer zou worden tegengeworpen. In dit verband wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 17 mei 2005 (LJN: AT6196) en de eerder vermelde uitspraak van 12 september 2007 (LJN: BB3791).

15. De rechtbank concludeert op basis van al het voorgaande dat verweerder de door eiser gevraagde verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, heeft kunnen afwijzen.

16. Hetgeen overigens is aangevoerd kan evenmin leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

17. Het beroep is derhalve ongegrond.

18. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

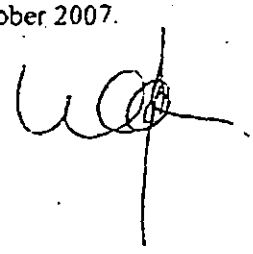
19. Beslist wordt als volgt.

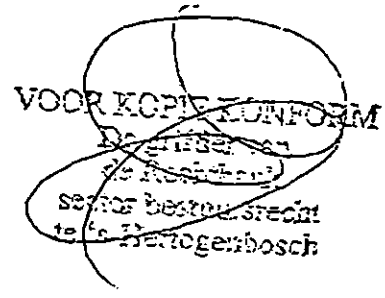
Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. W.P.C.G. Derksen als rechter in tegenwoordigheid van H.J. Renders als griffier en uitgesproken in het openbaar op 26 oktober 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 83 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:
31 OKT. 2007

LEMMEN & DE KAN
ADVOCATEN

Mr G.J. Lemmen
Mw Mr P.J.T. de Kan

Kloosterstraat 29
6093 CT Heythuysen

Correspondentieadres:
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen
Tel: 0475 494402
Fax: 0475 494714

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
28 NOV 2007
ZAAKNR. V 8306
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

53 12-9

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Per faxbericht: 070-3651380

Inzake : /Staat
Doss.nr. : 216/07

Heythuysen, 28 november 2007

EdelGrootAchtbaar College,

Namens appellant, de heer , geboren op van Sierraleoonse nationaliteit, thans wonende te aan de tot indiening daarvan bepaaldelijk door hem gevolmachtigd, wordt door zijn raadsman/gemachtigde, door middel van het onderhavige hoger beroepschrift, hoger beroep aangetekend tegen de uitspraken van 26 oktober 2007, gewezen door de Rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch, onder de procedurenummers :Awb 07/11221.

Appellant kiest woonplaats ten kantore van Lemmen & De Kan Advocaten, gevestigd te 6093 CT Heythuysen, gemeente Leudal, aan de Kloosterstraat 29 aldaar (Postbus 3074, 6093 ZH Heythuysen), van wie mr. G.J. Lemmen, aldaar werkzaam als *advocaat, bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om het onderhavige hoger beroepschrift* op te stellen, aan te vullen, te wijzigen, te ondertekenen en in te dienen, alsmede om als gemachtigde, alle proceshandelingen te verrichten, die hem in het kader van dit hoger beroep dienstig, nuttig, gewenst, geraden, geboden en/of noodzakelijk voorkomen, zulks in de meest ruime zin; alsook naar eigen inzicht, alle handelingen te verrichten of na te laten, in het belang van de onderhavige hoger beroepsprocedure, zulks in de meest ruim zin en in iedere stand van deze hoger beroepsprocedure, waaronder tevens begrepen het woord te voeren; dit alles met het recht van substitutie.

In de aangevallen uitspraken van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, wordt het door/namens appellant bij de voornoemde rechtbank ingediende beroepschrift, ongegrond verklaard.

Een kopie van de aangevallen uitspraken gelieve u bijgaand aan te treffen.

Verweerder is de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage.

Onze aansprakelijkheid wordt beperkt tot het bedrag dat in voorkomend geval door de beroepsaansprakelijkheidverzekering wordt uitgekeerd
Stichting Beheer Derdengelden - Mr. Lemmen AEN-AMRO 50.24.11.791

OVERWEGINGEN :

Appellant wordt door de aangevallen uitspraken rechtstreeks in zijn belangen getroffen.

Appellant heeft kennis genomen van de aangevallen uitspraken; hij kan zich daarmee niet verenigen.

Appellant heeft derhalve recht reden en belang tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift en tekent daardoor hoger beroep aan tegen de aangevallen uitspraken door middel van indiening van het onderhavige hoger beroepschrift.

GRIEVEN :

Grief 1:

Rechtsgelijkheid

Namens appellant wordt een beroepgedaan op het beginsel van rechtsgelijkheid.

In de regeling nalatenschap van de oude vreemdelingenwet is bepaald, dat, ook al heeft iemand onwaarheid gesproken omtrent zijn afkomst, de desbetreffende vreemdeling desondanks in aanmerking komt voor de regeling.

Appellant heeft niet onwaarheid gesproken. Een deskundige met een dubieuze *achtergrond, heeft om volstrekt onduidelijke redenen geoordeeld dat appellant niet* uit Sierra Leone afkomstig zou zijn.

Het is derhalve kennelijk niet alleen mogelijk maar er wordt tevens veelvuldig gebruik van gemaakt, dat vreemdelingen die onwaarheid over hun herkomst hebben verteld, in staat worden gesteld om hun gestelde identiteit aan te passen aan hun werkelijke, zonder dat zulks gevolgen heeft voor hun verblijfsstatus.

Appellant heeft geen valse identiteit op gegeven, maar wordt slechts beticht van het niet spreken van de waarheid.

Appellant is door de aangevallen uitspraak benadeeld t.o.v de grote groep van personen die nadrukkelijk niet de waarheid hebben gesproken.

De uitspraak van de genoemde rechtbank is daardoor onbegrijpelijk en dient voor vernietig

Appellant betwist niet verweerders bevoegdheid om bij een nieuw toetsmoment bepaalde onderzoeken te toen.

Appellant beroept zich op het feit, dat bij anderen waar een nieuw toetsmoment is ontstaan een dergelijk onderzoek niet of slechts summier wordt gedaan, zonder dat zulks zeer zware gevolgen heeft voor de verblijfsstatus of het bestaan van contra indicaties.

Grief 2:

Vertrouwensbeginsel

Appellant verbleef reeds een zeer lange tijd in Nederland.

Gelet op verweerders houding t.a.v. personen die in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van de regeling nalatenschap van de oude Vreemdelingenwet, mag appellant er op vertrouwen, dat hem (de onjuiste) aantijgingen van een talendeskundige, die op een aantal specifieke talen helemaal niet deskundig blijkt te zijn, niet zullen worden aangerekend.

Grief 3:

Onderzoek door verweerder

Appellant wordt door verweerder in bewijsnood gedwongen.

Appellant heeft geen mogelijkheid om het naar zijn oordeel onjuiste bericht van een niet gekwalificeerd persoon te kunnen aantasten.

Vaststaat, dat appellant zich met verweerders standpunt absoluut niet kan verenigen.

Los van het feit of verweerder al dan niet het verzoek tot verlenging mocht afwijzen in de gegeven situatie, is verweerders handelen volstrekt onzorgvuldig, in strijd met het beginsel van equality of arms en het fair play beginsel.

Het is immers verweerder zelve die er voor zorgt, dat appellant geen verweer kan voeren, tegen de resultaten van het taalanalyse. Immers, verweerder voorziet in appellants dagelijkse behoeften, door middel van de ROA-verstrekkingen.

De hoogte van deze verstrekkingen is zo laag, dat appellant daar extra kan sparen voor het financieren van een contra-taalanalyse. De kosten daarvan bedragen ongeveer € 1500,–, geld dat appellant niet heeft.

Verweerder ,maakt zich daardoor schuldig aan détournement de pouvoir.

Grief 4:

Onderzoek door de rechtbank

De rechtbank heeft onterecht niet besloten tot benoemen van een onafhankelijk deskundige voor het uitvoeren van een taalonderzoek.

Appellant heeft voldoende de dubieuze uitspraken van de taalanalist benadrukt.

Verweerder kan daarop geen adequaat antwoord vinden, dan dat het resultaat van de taalanalyse geacht moet worden een deskundigenbericht te zijn en op die basis dient te worden beoordeeld. Appellant heeft zulks gemotiveerd weersproken.

Er is derhalve tussen appellant met verweerder een verschil van mening over het gewicht van het taalanalyse rapport.

In deze situatie heeft de rechter, als conflictsbeslechter en waarheidsvinder nadrukkelijk de opgave om de conflictstof (verweerders taalanalyserapport) te beoordelen en zelve handelend op te treden, ter verkrijging van voldoende duidelijkheid om tot een gewogen oordeel te komen.

De uitspraak van de rechtbank, dat verweerder met de taalanalyse voldoende aannemelijk zou hebben gemaakt dat appellant onjuiste gegevens zou hebben verstrekt omtrent zijn nationaliteit, herkomst en identiteit, is dan ook onbegrijpelijk.

Eveneens onbegrijpelijk is het feit, dat de rechtbank de aangevallen taalanalyse opneemt in zijn uitspraak en niet een deskundige benoemd, de bij uitstek in staat is om de taalanalyse aan een gewogen oordeel te onderwerpen, de kennis van de taalanalist kan beoordelen en die een gewogen oordeel kan geven omtrent appellants herkomst, nationaliteit en identiteit.

Appellant heeft zich derhalve tot Uw EdelGootAchtbaar College gewend met het verzoek om dit hoger beroepschrift ontvankelijk en gegrond te verklaren; de voornoemde aangevallen uitspraak te vernietigen en de daaraan ten grondslag liggende bestreden beschikking van de Staatssecretaris van Justitie te vernietigen onder in de plaatsstelling van een beslissing als Uw College zal vermenen te behoren, waarbij voornoemde Staatsecretaris zal worden veroordeeld tot het betalen tot de kosten van zowel de beroepsprocedure als de hogerberoepsprocedure.

Hoogachtend,

G.J. Lemmen